

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Poláchem ve věci

žalobce: **M. S.**
bytem X
zastoupeného Mgr. R. V.
bytem X

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje,**
se sídlem tř. Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 2. 1. 2020, č. j. KUZZL-183/2020, sp. zn. KUSP-77794/2019/DOP/Ků,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladu řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

1. Žalobce se včasné podanou žalobou, doručenou Krajskému soudu v Brně (dále též „krajský soud“ či „zdejší soud“), domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým bylo odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Uherský Brod, Odbor správní (dále též „správní orgán I. stupně“) ze dne 3. 10. 2019, č. j. OS-D/3190/50/18/Po (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), podle ustanovení

§ 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuto jako opožděné.

2. Z obsahu napadeného rozhodnutí a předloženého správního spisu zjistil soud následující. Prvostupňové rozhodnutí bylo zmocněnci žalobce oznámeno doručením fikcí dne 17. 10. 2019, neboť si zásilku nevyzvedl v úložní době 10 dnů. Zásilka byla na poště uložena dne 7. 10. 2017. Žalobce podal prostřednictvím zmocněnce odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí dne 25. 11. 2017. Současně s podáním odvolání podal žádost o navrácení lhůty v předešlý stav, která byla usnesením žalovaného ze dne 2. 1. 2020, č. j. KUZL-166/2020p, sp. zn. KUSP-77794/2019/DOP/Ků, zamítnuta. Proti tomuto usnesení podal žalobce odvolání, které Ministerstvo dopravy, Odbor agend řidičů, rozhodnutím ze dne 26. 2. 2020, č. j. 275/2020-160-SPR/3, zamítlo a potvrdilo rozhodnutí o zamítnutí žádosti o navrácení v předešlý stav ze dne 2. 1. 2020.
3. V průběhu správního řízení podal zmocněnec žalobce dvě námitky podjatosti. Konkrétně blanketní námitku podjatosti ze dne 16. 1. 2019, důvody podjatosti doplnil dne 7. 2. 2019, přičemž žalovaný jako nadřízený správní orgán se s námitkou podjatosti vypořádal formou sdělení ze dne 26. 4. 2019. Další námitka podjatosti byla zmocněncem žalobce podána dne 13. 9. 2019 do protokolu, přičemž však nebyla dokončena. S úřední osobou Bc. J. P. byl smluven termín pokračování protokolace na 16. 9. 2019 v 7:15 hod. Na smluvený termín se však zmocněnec žalobce nedostavil a protokolace o námitce podjatosti nebyla dokončena. Zmocněnec žalobce následně podal stížnost na úřední osobu Bc. P., která byla vyřízena formou vyjádření ze dne 26. 9. 2019.

II. Žaloba

4. V žalobě žalobce především uvedl, že žaloba je založena zejména na následujících žalobních důvodech: napadené rozhodnutí rozhodovala stejná osoba, která vydávala první usnesení o zamítnutí návratu lhůt, přičemž napadeným usnesením materiálně rozhodovala o odvolání; na prvním i druhém stupni ve správním řízení rozhodovaly vědomě podjaté osoby; námitka podjatosti ze dne 16. 1. 2019 nebyla vypořádána usnesením, ale sdělením; nebylo umožněno dokončit do protokolu sdělenou námitku podjatosti z 13. 9. 2019; opakované nesprávné úřední postupy, i když na ně bylo upozorňováno; přes písemnou žádost z 2. 12. 2019 nebylo umožněno vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí; na řízení na straně žalovaného se podílely i jiné úřední osoby než úřední osoby ve spise uvedené a žalobci na dotaz sdělené; nezákonné provádění svědecké výpovědi prap. P. M. a videonahrávky, kdy tento důkaz byl označen za nezákonně získaný a nezákonně provedený a přesto se na něj ve správním řízení odkazuje, v oznámení o přestupku není žádný svědek z místa přestupku uveden; vypořádání se s námitkou podjatosti ještě než byla vznesena; celá řada naschválů vůči zmocněnci žalobce.
5. Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný ve svém vyjádření nesouhlasil s obsahem podané žaloby. Žalobní námitky přitom žalobce uplatnil již v odvolání proti usnesení ze dne 2. 1. 2020, kterým byla zamítnuta jeho žádost o prominutí zmeškání úkonu.

7. Dále žalovaný uvedl, že napadeným rozhodnutím ze dne 2. 1. 2020 nebyla potvrzena správnost rozhodnutí správního orgánu I. stupně, ale bylo jím zamítnuto odvolání žalobce pro opožděnost. Co se týče opožděnosti odvolání a žádosti o navrácení v předešlý stav, uvedl žalovaný, že zmocněnec žalobce neuvedl žádný vážný důvod, proč si nevyzvedl zásilku v úložní době ode dne 7. 10. 2019. Výzva k vyzvednutí tohoto rozhodnutí byla přitom v poštovní schránce zmocněnce ještě dříve, než si zakoupil letenku do Šanghaje na den 17. 10. 2019. Žalovaný tedy trvá na tom, že žalobce ani jeho zmocněnec neprokázali závažné důvody, které by jim bránily podat včas odvolání a které by odůvodňovaly prominutí zmeškání tohoto úkonu. O žádosti o navrácení lhůty v předešlý stav i o odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí přitom rozhodovala tatáž úřední osoba, JUDr. K. Žalovanému takový postup připadá zcela logický, přičemž nejdříve bylo rozhodnuto o žádosti o navrácení lhůty v předešlý stav a až poté o zamítnutí odvolání pro jeho opožděnost.
8. Z žaloby je dále podle žalovaného zřejmé, že většina žalobních námitek se točí nikoliv kolem samotného žalobce, ale kolem osoby jeho zmocněnce Bc. R. V., který je dlouhodobě nespokojen s prací správního orgánu I. stupně i žalovaného. To však podle žalovaného není důvod, aby k osobě žalobce přistupoval jinak, než k jakémukoliv jinému účastníkovi řízení. Je přitom podstatné, že na straně žalovaného rozhodovala jako oprávněná úřední osoba JUDr. A. K., a nikoli někdo jiný. Žalobce v žalobě ani nikdy předtím nerozváděl, v čem spatřuje podjatost JUDr. K. Námitkou podjatosti ze dne 10. 1. 2020 se žalovaný zabýval, avšak zmocněnec tuto námitku podal pouze obecně a nikdy ji nedoplnil co do důvodů, proto nadřízený JUDr. K. neměl o čem rozhodovat.
9. Stížnost podaná vůči JUDr. K. dne 22. 1. 2020 se pak týkala jednání konaného dne 10. 1. 2020 a opírala se pouze o skutečnost, že JUDr. K. vydala rozhodnutí o zamítnutí odvolání ještě předtím, než zmocněnec nahlédl do spisu. Na jednání dne 10. 1. 2020 byl kromě JUDr. K. přítomen i Ing. V. Š., Mgr. M. T. a Ing. P. O., jelikož bylo vhodné, aby toto jednání proběhlo i za přítomnosti jiných osob. Všechny tyto osoby byly v tuto chvíli oprávněnými úředními osobami, a případná podjatost Mgr. T. vůči zmocněnci byla řešena již v minulosti a nebyla shledána. Videozáznam z tohoto jednání byl pořízen v souladu s ustanovením § 18 odst. 1 správního řádu a bylo s ním nakládáno v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu.
10. Na závěr žalovaný uvedl, že ostatní žalobní námitky směřují do správního řízení před správním orgánem I. stupně, které žalobce uplatnil i v odvolání. Vzhledem k jeho opožděnosti nebyly předmětem přezkumu v rámci odvolacího řízení a nemohou být ani předmětem soudního přezkumu.
11. Žalovaný s ohledem na výše uvedené navrhl, aby krajský soud žalobu zamítl.

IV. Průběh ústního jednání

12. Krajský soud nařídil ve věci na den 30. 3. 2023 ústní jednání.
13. Zmocněnec žalobce uvedl, že žaloba byla podána proti rozhodnutí, kdy od počátku se v řízení kupily nesprávné úřední postupy, nezákonnosti a rozhodovaly podjaté osoby u věci, která se nestala. Důkazy v řízení byly prováděny nezákonně, nebo byly přímo nezákonné. Ve správním řízení byl vydán příkaz, který byl založen pouze na úředních záznamech svědka, který lze použít pouze jako vodítka pro rozhodnutí, nikoliv jako důkaz. Podáním odporu byla sice tato vada zhojena, nicméně už zde je jedna z prvních

chyb. Žalobce byl seznámen s videozáznamem, na němž je špatná viditelnost vzhledem k tomu, že v záběru bylo slunce na palubní desce a na kapotě vozidla, což mělo představovat mobilní telefon. Policisté nemohli v záběru nic vidět, zvláště u vozidla typu SUV. V průzoru okna, ani na fotografii, není vidět žádná ruka a není vidět, že by se řidič skláněl nad nějakým mobilním zařízením. 15. 1. 2020 doložil zmocněnec žalobce J. P. plnou moc. Ve spisu však bohužel neexistuje úřední záznam z nahlížení do spisu, ve smyslu, že zmocněnec žalobce ústně sdělil, že bude podávat námitku podjatosti. Písemnou blanketní námitku podjatosti poté podal zmocněnec žalobce dne 16. 1. 2020, tuto námitku poté řádně písemně doplnil ve lhůtě na podatelně správního orgánu I. stupně. Následně byl zmocněnec žalobce vyzván k doplnění vad podání ve lhůtě 5 pracovních dnů. Úložní doba končila dne 4. 2. 2020, tzn. lhůta končila v sobotu 9. 2. 2020, resp. v pondělí 11. 2. 2020. Námitka podjatosti byla doplněna dne 8. 2. 2020, jak vyplývá ze správního spisu. Od 8. 2. 2020 běžela lhůta 5 dní na doplnění elektronického podání, což bylo dne 13. 2. 2020. Všechny lhůty byly ze strany zmocněnce v pořádku. Námitka podjatosti proto byla J. P. postoupena nadřízenému správnímu orgánu. J. P. se v podání ze dne 14. 2. 2020 vyjádřil k osobě zmocněnce, čímž se dopustil urážky vůči zmocněnci. Přestože námitka podjatosti byla podána včas a nadřízený správní orgán má povinnosti se k námitce vyjádřit formou usnesení, byla vypořádána formou sdělení, což je dalším pochybením v řízení. K námitce podjatosti se navíc vyjadřoval Mgr. M. T., který je vůči zmocněnci sám podjatý a měl se ve věci vyloučit. Ke správnímu řízení byl předvolán svědek prap. P. M., zmocněnec žalobce se však tohoto jednání vůbec nemohl zúčastnit, přestože správnímu orgánu I. stupně byla známa doručovací adresa zmocněnce. Tento důkaz je proto nezákonný. Následně bylo vydáno první rozhodnutí ve věci, přičemž bylo zmocněnci opět doručeno na nesprávnou adresu. Proti prvnímu rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo proto podáno opožděné odvolání. J. P. měl v rámci ekonomie řízení o odvolání rozhodnout autoremedurou, avšak postoupil jej odvolacímu správnímu orgánu. Odvolací správní orgán první rozhodnutí správního orgánu I. stupně pro nezákonnost zrušil, jelikož doručování i výslech prap. M. byly nezákonné. Na den 16. 9. 2020 byl zmocněnec předvolán k podání vysvětlení. Přestože zmocněnec upozorňoval na podjatost vůči jeho osobě, podjaté osoby se z řízení nevykloučily. Při nahlížení do spisu dne 13. 9. 2020 podával zmocněnec další námitku podjatosti, J. P. však svévolně ukončil podání námítky podjatosti a určil jiný termín, o němž věděl, že je z jeho strany obstrukční, neboť byl v době mimo úřední hodiny správního orgánu, dveře městského úřadu byly zamčené. Proti tomuto jednání zmocněnec podal stížnost a požádal o určení jiného termínu k pokračování námítky podjatosti, to mu však nebylo umožněno. I přesto proběhlo ústní jednání a výslech svědka, přičemž se objevil druhý svědek ve věci, policista, který nevyplýval z úředního záznamu z místa přestupku. Zmocněnec poté odjel na služební cestu do Číny a mezi tím bylo vydáno rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Žalobce hned sdělil e-mailem správnímu orgánu I. stupně, že bude činit nějaké kroky, přičemž od tohoto dne mu běžela lhůta 15 dnů, která končila 26. 11. 2020. Dne 25. 11. 2020 podal zmocněnec žalobce žádost o navrácení lhůty v předešlý stav, aby se mohl vyjádřit k nezákonnému rozhodnutí, přičemž nebyla vypořádána ani jedna námitka podjatosti. V řízení o žádosti o navrácení lhůty v předešlý stav měl rozhodovat správní orgán I. stupně, avšak ten věc předal k rozhodnutí odvolacímu orgánu, který nebyl věcně příslušný. Dne 2. 1. 2021 sdělil zmocněnec oprávněné úřední osobě JUDr. A. K., že bude ve věci činit námitky podjatosti. JUDr. K. tentýž den rozhodla o zamítnutí žádosti o

navrácení lhůty v předešlý stav, ač nebyla příslušným orgánem, a spojila to s rozhodnutím ve věci samé. Dne 10. 1. 2021 se zmocněnec dostavil k seznámení se se spisem a k doplnění námítky podjatosti a doplnění odvolání. Nahlížení do spisu se účastnil i Mgr. T., i když nebyl ve věci oprávněnou úřední osobou a je vůči zmocněnci osobou podjatou, a pořizoval obrazový záznam na soukromý mobilní telefon. Zmocněnec žalobce přitom neměl možnost seznámit se předem s podklady rozhodnutí. Co se týče stížnosti podané zmocněncem dne 10. 1. 2021, v odpovědi na ni pan Š. potvrzuje, že při nahlížení do spisu jako oprávněná úřední osoba jednal pan T., ač jednat nemohl. Dále zmocněnec žalobce osvětlil vztahy a vazby mezi ním, dalšími úředními osobami správního orgánu I. stupně a policisty, a mezi úředními osobami a policisty navzájem aj., na základě čehož vyvozoval i nedůvěryhodnost těchto osob. Poté se zmocněnec žalobce vyjádřil k věci samotné a k důkazům pořízeným ve správním řízení. Z videozáznamu je zřejmé, že policisté nemohli vidět, zda žalobce drží v ruce mobilní telefon, neboť se odráželo slunce a policisté měli možnost vidět vozidlo žalobce pouze po dobu 3 vteřin. Úřední záznam ve věci pak má být pouze určitým vodítkem, nikoliv důkazem. K nedůvěryhodnosti policistů a jejich výpovědi pak zmocněnec odkázal i na důvěryhodnost vysoce postavených policistů. Co se týče podjatosti, kterou zmocněnec žalobce oznámil do několika hodin a podání řádně doplnil, pak i osoby podjaté mají povinnost se vyloučit. Zmocněnec je aktivní v rámci města Uherský Brod, zúčastňuje se pravidelně jednání zastupitelstva, vystupuje tam a působí jako „hlídací pes“. Cílem zmocněnce pak bylo, aby o věci žalobce rozhodoval nepodjatý správní orgán. S Mgr. T. se zmocněnec seznámil již v průběhu správního řízení ve věci dopravní nehody jeho švagrové. Podjatost zmocněnec vyvozuje pouze vůči svojí osobě, nikoliv systémovou podjatost správních orgánů. Podle zmocněnce žalobce není žádných pochybností, že se přestupek nestal a že neproběhl spravedlivý proces, byla porušena Listina základních práv a svobod a došlo k nesprávnému úřednímu postupu, přičemž by bylo možno hovořit i o nicotném řízení.

14. Žalovaný konstatoval, že předmětem řízení je pouze posouzení zákonnosti rozhodnutí žalovaného o zamítnutí odvolání pro jeho opožděnost. Žalovaný se nevěnoval věcným námítkám v odvolání. Ve věci nebyly naplněny procesní podmínky řízení k projednání odvolání. Žalovaný tedy nepotvrdil prvostupňové rozhodnutí, ale napadené rozhodnutí se věnovalo toliko opožděnosti odvolání. Co se týče rozhodnutí o žádosti o navrácení lhůty v předešlý stav, proti tomu podal žalobce odvolání, kterým se zabývalo Ministerstvo dopravy. Žalovaný o žádosti o navrácení lhůty v předešlý stav rozhodl v rámci procesní ekonomie, což Ministerstvo dopravy považovalo pouze za porušení funkční příslušnosti, přičemž žalobci tímto postupem nebyla upřena žádná práva. Co se týče podjatosti v rámci správního orgánu I. stupně, žalovaný se v rámci řízení o opožděném odvolání nezabýval ani procesem ani skutkovým stavem. Ve věci sp. zn. 31 A 144/2018 Krajský soud v Brně neřekl, že rozhodoval podjatý správní orgán, pouze konstatoval, že bylo o podjatosti rozhodnuto předčasně. Ve zbytku žalovaný odkázal na napadené rozhodnutí a na vyjádření k žalobě.
15. K dokazování navrhl zmocněnec žalobce, aby krajský soud předvolal svědky, a provedl výslech vedení městského úřadu Uherský Brod, místostarosty I. L., radní M. P., výslech J. P., správního orgánu I. stupně, M. K. a M. T. Krajský soud nepovažoval pro projednání případu za nutné provádět dokazování výslechy navržených svědků, proto dokazování neprovedl.

16. V rámci závěrečného návrhu zmocněnec žalobce uvedl, že chyba ve správním řízení vznikla již na začátku a soud se nemá zabývat tím, že rozhodoval ve věci žádosti o navrácení lhůty jiný orgán, než měl rozhodovat a že rozhodovaly osoby, které nebyly oprávněnými úředními osobami. Proto žalobce navrhl, aby soud zrušil napadené rozhodnutí. Žalovaný navrhl, aby krajský soud žalobu zamítl.

V. Posouzení věci krajským soudem

17. Žaloba byla podána v zákonné dvouměsíční lhůtě (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního – dále jen s.ř.s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.) a jde o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
18. Napadené rozhodnutí žalovaného krajský soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy II, dílu 1, § 65 a následujících s.ř.s. v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti, a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).
19. Krajský soud v Brně dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud při svém rozhodování vyšel z následujících skutečností, úvah a závěrů.
20. Na úvod krajský soud ke způsobu vypořádání žalobních bodů v rozsudku, popř. vypořádání námitek správními orgány uvádí, že není povinností soudu, potažmo žalovaného, reagovat adresně na každou jednotlivou žalobní či odvolací námitku a s každou se takto zvlášť vypořádávat. Postačí, pokud soud či správní orgán proti námitkám postaví ucelený argumentační systém, v jehož konkurenci žalobní či odvolací námitky neobstojí (srov. např. závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2019, č. j. 10 Azs 316/2018 – 60 a nálezu Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08).
21. Dále krajský soud zdůrazňuje, že rozsah přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí je značně omezen důvody, pro které bylo vydáno. Jestliže žalovaný zamítl odvolání pro opožděnost, je soudní přezkum omezen jednak na posouzení otázky, zda žalobce podal odvolání opožděně či nikoliv, jednak na to, zda řízení před žalovaným (nikoliv řízení prvostupňové) nebylo stiženo vadou, která by měla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Jelikož žalovaný vůbec neposuzoval (a ani nemohl posuzovat) zákonnost prvostupňového rozhodnutí o přestupku žalobce, nemůže ani nyní soud tyto otázky posuzovat. Jak se také vyjádřil Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 28. 7. 2011, č. j. 5 As 30/2011 – 102, „v rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost nebo nepřípustnost podle § 92 odst. 1 správního řádu se odvolací orgán věcně nezabývá podaným odvoláním, posuzuje pouze jeho včasnost nebo přípustnost. V případě žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání jako opožděného nebo nepřípustného je tedy správní soud oprávněn zkoumat v mezích žalobních bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o opožděné nebo nepřípustné odvolání a zda tedy byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu. Pokud krajský soud dospěje k závěru, že odvolání bylo po právu zamítnuto jako nepřípustné nebo opožděné, žalobu zamítne, v opačném případě toto odvolací rozhodnutí zruší a věc vrátí žalovanému k dalšímu řízení (srov. rozsudek č. j. 5 As 18/2011 – 81 ze dne 13. května 2011)“.

22. Z takto vymezeného rámce soudního přezkumu rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost zcela vybočuje okruh námitek, v nichž žalobce poukazuje na nedostatky svědeckých výpovědí zasahujících policistů, námitky týkající videonahrávky a fotografií, o něž se opíralo prvostupňové rozhodnutí a námitky týkající se podjatosti úředních osob správního orgánu I. stupně. Uvedené námitky je nutné považovat za nedůvodné už proto, že se zcela mýlí s důvody, pro které bylo vydáno napadené rozhodnutí. Nejde o námitky, které by byly vůbec způsobilé vyvrátit závěr žalovaného o opožděnosti podaného odvolání.
23. Jak je uvedeno výše, prvostupňové rozhodnutí bylo zmocněnci žalobce doručeno fikcí dne 17. 10. 2019, což zmocněnec nikterak nepopírá. Odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí následně podal dne 25. 11. 2017, přičemž s tímto úkonem spojil žádost o navrácení lhůty v předešlý stav.
24. Co se týče žádosti o navrácení lhůty v předešlý stav, tato byla zamítnuta usnesením žalovaného ze dne 2. 1. 2020, č. j. KUZL-166/2020p, sp. zn. KUSP-77794/2019/DOP/Ků. Následně proti tomuto usnesení podal žalobce odvolání, které Ministerstvo dopravy, Odbor agend řidičů rozhodnutím ze dne 26. 2. 2020, č. j. 275/2020-160-SPR/3, zamítlo a rozhodnutí potvrdilo.
25. K tomu soud dále uvádí, že v nyní posuzované věci je oprávněn posuzovat i rozhodnutí o žádosti o navrácení lhůty v předešlý stav, neboť se jedná o rozhodnutí, které je vyloučeno ze samostatného soudního přezkumu a správním soudem může být přezkoumáno v rámci řízení o žalobě proti konečnému rozhodnutí správního orgánu o odvolání (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2008, č. j. 9 As 88/2007 – 49, 1881/2009 Sb. NSS).
26. Krajský soud proto v první řadě přistoupil k posouzení, zda bylo skutečně na místě zamítnout žalobci žádost o navrácení lhůty v předešlý stav. Prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno dne 3. 10. 2019, zmocněnci žalobce pak byla dne 7. 10. 2019 vložena do schránky výzva k vyzvednutí uložené zásilky. Jelikož si zmocněnec zásilku ve lhůtě 10 dnů nevyzvedl, zásilka mu byla dne 18. 10. 2019 vložena do schránky a fikce doručení písemnosti nastala ke dni 17. 10. 2019, jak vyplývá z ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu.
27. Zmocněnec žalobce v následné žádosti o navrácení lhůty v předešlý stav uváděl, že se v té době, tj. od 17. 10. 2019, nacházel na území Čínské lidové republiky na služební cestě. Na území České republiky se vrátil dne 7. 11. 2019. O doručení rozhodnutí se dle svého tvrzení dozvěděl až dne 11. 11. 2019.
28. Zmocněncem uvedený důvod pro zmeškání však podle názoru krajského soudu nelze považovat za vážný důvod ke zmeškání lhůty pro podání odvolání. Takovými vážnými důvody jsou pouze objektivní důvody, vzniklé bez zavinění podatele, a lze za ně považovat zejména zdravotní důvody či závažnou osobní či rodinnou situaci apod. Rovněž uvedené důvody musí trvat po podstatnou část lhůty, která byla zameškána. V nyní posuzovaném případě však nelze konstatovat, že by lhůta k podání odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí byla zmeškána bez zavinění zmocněnce žalobce. Zmocněnci byla řádně doručena výzva k vyzvednutí zásilky obsahující prvostupňové rozhodnutí, a to ke dni 7. 10. 2019. Zmocněnec měl poté možnost si zásilku vyzvednout po dobu minimálně 9 dnů před odjezdem do Čínské lidové republiky, kam odjížděl dne 17. 10. 2019. Pokud si zmocněnec v dostatečně dlouhé úložní době nevyzvedl uloženou

zásilku, nadto v situaci, kdy věděl o své následné nepřítomnosti, sám se připravil o možnost uplatňovat práva žalobce prostřednictvím podání odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí v řádné lhůtě. Lze rovněž souhlasit s žalovaným, že institut prominutí zmeškání lhůty je mimořádným institutem, který lze uplatnit pouze ve zcela výjimečných případech, které soud nastínil již výše. V případě zmocněnce žalobce však takové mimořádné okolnosti nenastaly, neboť zmocněnec měl možnost seznámit se s prvostupňovým rozhodnutím před svým odjezdem z České republiky, neboť o svém odjezdu z České republiky prokazatelně věděl již dne 8. 10. 2019. Tato skutečnost plyne ze zmocněncem předložených listin, když si k tomuto dni zakoupil letenku do Čínské lidové republiky. Svým zaviněním si tedy zmocněnec nevyzvedl zásilku v úložní době, přičemž byl poučen o tom, že v případě nevyzvednutí zásilky následně nastane doručení fikcí, a poté zmeškal lhůtu k podání odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí.

29. Pokud žalobce namítá, že o žádosti rozhodoval nepříslušný orgán, tak tato vada byla žalovanému vytknuta v rozhodnutí Ministerstva dopravy. Vzhledem k tomu, že žalobce měl možnost se odvolat právě k Ministerstvu dopravy, však nebyl porušen princip dvojinstančnosti správního řízení, a tedy nebyla porušena ani žalobcova práva na opravný prostředek ve správním řízení. Lze se tedy ztotožnit s názorem vyjádřeným v rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 26. 2. 2020, že zmíněná vada spočívající v porušení funkční příslušnosti správního orgánu, nemá vliv na zákonnost daného rozhodnutí žalovaného o zamítnutí žádosti o navrácení lhůty v předešlý stav.
30. Na základě toho lze uzavřít, že pokud nebylo vyhověno žalobcově žádosti o navrácení lhůty v předešlý stav, pak je nutno posuzovat včasnost žaloby dle výše uvedeného data doručení prvostupňového rozhodnutí, tedy dne 17. 10. 2019.
31. Podle ustanovení § 83 věty první správního řádu *odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.*
32. Podle ustanovení § 92 odst. 1 věta první správního řádu *opožděné nebo nepřípustné odvolání odvolací správní orgán zamítne.*
33. Pokud bylo prvostupňové rozhodnutí žalobci oznámeno doručením fikcí dne 17. 10. 2019, posledním dnem lhůty pro podání odvolání byl den 1. 11. 2019. Zmocněnec žalobce však podal odvolání spojené s žádostí o navrácení lhůty v předešlý stav až dne 25. 11. 2019. Jak již soud uvedl výše, žádost o navrácení lhůty v předešlý stav byla pravomocně zamítnuta, přičemž uvedené rozhodnutí nevybočilo ze zákonného rámce, a tudíž lze uzavřít, že odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí bylo podáno opožděně. Žalovaný tedy správně postupoval podle ustanovení § 92 odst. 1 věty první správního řádu a opožděné odvolání zamítl. Z uvedených důvodů pak lze napadené rozhodnutí považovat za věcně správné a zákonné.
34. Krajský soud se dále zabýval žalobní námitkou týkající se námitek podjatosti, které žalobce, resp. jeho zmocněnec, vznášel vůči oprávněným úředním osobám rozhodujícím v řízení před správním orgánem I. stupně i vůči oprávněným úředním osobám žalovaného. K námitkám podjatosti vůči oprávněným úředním osobám správního orgánu I. stupně se přitom krajský soud vyjadřuje nad rámec soudního přezkumu, avšak považoval za vhodné se touto problematikou rovněž zabývat.
35. Zmocněnec žalobce podal v průběhu prvostupňového správního řízení první námitku podjatosti dne 16. 1. 2019, přičemž důvody podjatosti doplnil až dne 7. 2. 2019. Tato

námítka byla koncipována obecně vůči celému správnímu orgánu I. stupně, s výtkami fungování Městského úřadu Uherský Brod, a dále zmocněnec žalobce konkretizoval námitku podjatosti vůči úředním osobám, zejména Bc. J. P. a JUDr. M. K. Žalovaný následně vyhodnotil námitku tak, že neobsahovala žádný konkrétní důvod a byla podána opožděně, proto ji vyřídil formou sdělení, a nikoliv formou usnesení. Uvedený postup, kdy na opožděnou námitku podjatosti správní orgány reagují pouze sdělením, přitom vychází z komentářové literatury, jak uvedl i žalovaný, a jak vyplývá i z judikatury Nejvyššího správního soudu, např. z rozsudku ze dne 30. 1. 2013, č. j. 1 As 89/2010 – 152, podle nějž *„formulaci ‚k námitce se nepřihlédne‘... je nutno vykládat tak, že o námitce podjatosti úřední osoby, která nebyla účastníkem řízení uplatněna bez zbytečného odkladu, se nerozhoduje samostatným usnesením. To však neznamená, že by se skutečnostmi, které jsou v ní uvedeny, neměl příslušný správní orgán vůbec zabývat.“*

36. Co se pak týče opožděnosti námítky, lze rovněž souhlasit se žalovaným, že zmocněnec žalobce již dne 16. 1. 2019 musel vědět o důvodech podjatosti úředních osob. Jak vyplývá z odůvodnění námítky, zmocněnec se odkazuje na události několik let staré, jako je dávná známost s Bc. P. či spor s JUDr. K. Tyto skutečnosti mu přitom musely být zřejmé již při podání námítky dne 16. 1. 2019. Lze tedy uzavřít, že námitka nebyla podána bez zbytečného odkladu, pokud odůvodnění námítky, nadto velmi nekonkrétní ve vztahu k projednávanému případu a osobě žalobce, podal zmocněnec až dne 7. 2. 2019. Termín „bez zbytečného odkladu“, jak je ostatně rozvedeno i v žalobě, by měl být v praxi vykládán individuálně v závislosti na účelu daného ustanovení zákona, avšak vždy se jedná o co nejkratší časový úsek. V případě žalobce se pak nelze ztotožnit s tím, že byla dodržena lhůta „bez zbytečného odkladu“, když důvody podjatosti byly správnímu orgánu I. stupně předloženy až cca 3 týdny poté, co byla obecně uplatněna námitka podjatosti, nadto v situaci, kdy se jednalo o důvody podjatosti zmocněnci zjevně dávno známé. K negativnímu vztahu k úředním osobám a obecně ke správnímu orgánu I. stupně tvrzenému zmocněncem se žalovaný vyjádřil tak, že poměr úředníka nebo snad všech úředních osob musí pramenit ze skutečnosti nebo důvodu natolik intenzivního, že je znám zcela bezprostředně. Krajský soud se tedy ztotožňuje se žalovaným, že žalobcem, resp. jeho zmocněncem, námitka podjatosti uplatněná dne 16. 1. 2019 a doplněná dne 7. 2. 2019 byla podána opožděně a je nedůvodná. Způsob vyřízení námítky podjatosti formou sdělení soud neshledává jako nezákonný, a to i s ohledem na výše uvedené rozhodnutí Nejvyššího správního soudu.
37. Další námitku podjatosti učinil zmocněnec žalobce dne 13. 9. 2019 do protokolu, přičemž s ohledem na konec úředních hodin bylo dohodnuto, že v protokolaci námítky bude zmocněnec s oprávněnou úřední osobou, Bc. P., pokračovat dne 16. 9. 2019 v 7:15 hod. Dne 16. 9. 2019 se však zmocněnec k pokračování v protokolaci námítky nedostavil, neboť tvrdil, že úřad v tuto dobu neměl úřední hodiny a byl nucen odejít. Následně zmocněnec podal stížnost, která byla vyřízena vyjádřením ze dne 26. 9. 2019. Jelikož protokolace námítky podjatosti nebyla dokončena nikoliv vinou správního orgánu I. stupně, neboť se zmocněnec žalobce nedostavil ve smluvený čas bez závažného důvodu, lze uzavřít, že správní orgány tuto námitku nemohly ani nikterak vyhodnotit, a tudíž postup správního orgánu I. stupně ani v tomto případě nepovažuje krajský soud za nezákonný. Související stížnosti na postup úřední osoby Bc. P. byly taktéž řádně vyřízeny. Rovněž je nutno konstatovat, že podání námítky podjatosti ke dni 13. 9. 2019 by bylo možno považovat taktéž za opožděné, neboť o důvodech podjatosti musel

zmocněnec žalobce vědět již dříve. Tvrzená podjatost úřední osoby Bc. P. se totiž měla vztahovat ke správním řízením dříve zahájeným u Městského úřad Uherský Brod.

38. Podání námítky proti oprávněné úřední osobě žalovaného, JUDr. A. K., sám zmocněnec žalobce nyní popírá, soud se jí tedy nebude podrobněji zabývat. Na okraj však soud uvádí, že obecná námitka podjatosti vůči JUDr. K., podaná prostřednictvím e-mailu ze dne 2. 1. 2020, byla patrně vyřízena z opatrnosti. Námitka podjatosti byla vyřízena formou sdělení ze dne 2. 1. 2020, neboť námitka neobsahovala žádné konkrétní důvody podjatosti JUDr. K.. Tuto námitku nepovažoval žalovaný ani za včasnou, neboť JUDr. K. rozhodovala ve věci již opakovaně a nebyly uvedeny žádné důvody, konkretizující změnu oproti předchozímu řízení, v němž námitka podjatosti vznesena nebyla. Vyřízení formou sdělení tedy soud rovněž shledává za dostačující.
39. Co se týče námítky podjatosti vůči Mgr. M. T. vznesené v žalobě, taková v konkrétní podobě nikde ve správním spise nefiguruje. V žalobě podanou námitku podjatosti této úřední osoby pak soud nutně musí považovat za opožděnou. Je totiž zjevné, že případné důvody podjatosti Mgr. T. musely být zmocněnci žalobce známy již dříve, neboť mj. poukazoval na dříve probíhající správní řízení. Co se týče přítomnosti Mgr. M. T. při nahlížení do spisu zmocněncem žalobce, k tomu došlo dne 10. 1. 2020, tedy až poté, co bylo vydáno napadené rozhodnutí. Je přitom zjevné, že i Mgr. T. je oprávněnou úřední osobou žalovaného, neboť oprávněných osob obecně může být ve správním řízení více. Úkon Mgr. T. ve věci se pak týkal pouze úkonu nahlížení do spisu dne 10. 1. 2020, přičemž takové působení nemůže způsobit nezákonnost rozhodnutí vydaného v tomto správním řízení.
40. Soud na závěr konstatuje, že z průběhu správního řízení ani z obsahu prvostupňového a napadeného rozhodnutí přitom nelze vysledovat jakékoliv známky neobjektivity ze strany některé z oprávněných úředních osob. Podle přesvědčení soudu rovněž nebylo vadou řízení, pokud o námitkách podjatosti správní orgány nerozhodovaly formou usnesení postupem podle § 14 správního řádu, ale formou sdělení, jak je uvedeno již výše. Tento žalobní bod tedy není důvodný.
41. Pokud žalobce namítal, že mu správní orgán I. stupně ani žalovaný neumožnili vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí, ověřil soud z předloženého správního spisu, že stran rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo žalobci umožněno seznámit se a vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí dne 16. 9. 2019 na ústním jednání. Žalobce přitom svého práva vyplývajícího z ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu nevyužil, neboť se uvedeného dne k ústnímu jednání nedostavil ani on, ani jeho zmocněnec. Je pouze na žalobci, aby se na výzvu správního orgánu dostavil a uplatnil svá práva vyplývající z ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu. Jelikož se žalobce ani jeho zmocněnec bez závažného důvodu nedostavili, sami se připravili o možnost seznámit se s poklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim a tím uplatnit svá procesní práva. Tato skutečnost však nemůže být vyčítána správnímu orgánu I. stupně, neboť byli o této možnosti řádně a včas vyrozuměni. Jak následně vyplývá ze správního spisu, před vydáním napadeného rozhodnutí nebyl správní spis doplněn o žádné další podklady rozhodnutí, nebyl tedy důvod opětovně umožnit žalobci vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí podle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu, když tuto možnost měl již dříve. Krajský soud proto ani tuto žalobní námitku nevyhodnotil jako důvodnou.

VI. Závěr a náklady řízení

42. Optikou shora učiněného náhledu je proto zřejmé, že postup žalovaného nevybočil z rámce zákonem stanovených právních hledisek, v odůvodnění rozhodnutí jsou správně posouzeny rozhodující právní i faktické skutečnosti, z nichž žalovaný vycházel, skutková zjištění jsou přehledně a srozumitelně uvedena a vyplývají z uvedených důkazů. Skutkový stav věci byl tedy zjištěn v souladu s ustanovením § 3 správního řádu. Soud neshledal ve správním řízení žádná procesní pochybení, která by měla za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci samé.
43. Soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
44. Výroky II. a III. o náhradě nákladů řízení jsou odůvodněny ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když úspěšnému žalovanému nevznikly náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti a žalobce nebyl v řízení úspěšný, pročez nemá právo na náhradu nákladů řízení.
45. Soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 5. dubna 2023

JUDr. Petr Polách, v.r.
samosoudce